

NOVADNIEKS

PREIĻU RAJONA LAIKRAKSTS

Nr. 59 - 60 (6218 - 6219)

02.07.1991.

Cena: 30 kapeikas (abonentiem - 22 kapeikas)

Zīnas

- Preiļus apmeklēja Zemniecības fonda vadītājs Pēteris Ludbārzs. Viņš bija ieradies ar godpilnu misiju - slēgt līgumus ar daudzībēnu ģimenēm, kurās aug četri un vairāk bērni, kas dienās var klūt par lauksaimniekiem. Zemniecības fonds šādām ģimenēm dāvina lopus. Savukārt jaunsaimniekiem jāapņemas tos izmantot ganāmpulka paplašināšanai. Piemēram, četrībēnu ģimēnu galvas Jānis Pastars, Kārlis Liepnieks, Jāzeps Kotāns, Jānis Zeps, Ināra Čingule, Viktorija Fomina un Antonīna Kuzmina saņems pa vienai šķirnes aitai, bet viņiem savukārt jāizaudzē vismaz trīs jēri. Antons Anusāns, kura ģimēnē ir pieci bērni, bez maksas saņems šķirnes cūku un audzēs sīvēnus, bet Detkovu sešu bērnu ģimene Rudzātu pagastā - šķirnes teli vai bulīti.
- Starp rajona jaunsaimniekiem vispopulākie vārdi ir Jānis, Pēteris un Jāzeps. Līgodesmas skanēja 27. Jānu un 18. Pēteru jaunsaimniecībās. Jāzepa dienu svin 12 zemnieki
- Republikas Augstākā Padome palielinājusi dotāciju apjomus vairākiem rajoniem. Papildus līdzekļus saņems arī Preiļu rajons. Parlaments atbalstījis arī valdības priekšlikumu palielīt Latgales laikrakstiem (cik daudz no mazliet vairāk nekā 200 tūkstoš rubļiem dabūs „Novadnieks” vēl nezinām, bet skaidrs, ka lielākā daļa līdzekļu tiks novirzīta „Daugavpils Vēstnesim” un „Ludzas Zemei”, jo šīs avīzes ir uz bankrota robežas), Latvijas telegrāfa aģentūrai LETA, kā arī dažiem republikas laikrakstiem un žurnāliem.
- Vispārējai apspriešanai nodots likumprojekts „Par tiesībām saņemt kompensāciju par 1940.gada 22.jūlijā nacionālizēto zemi lauku apvidos”. Tajā paredzēts, ka kompensācija par vienu hektāru zemes vidēji Latvijā varētu būt 2000 rubļu. Kompensāciju aprēķinās „rudzu vienībās”, izsakot viena hektāra zemes vērtību atbilstoši konkrētam rudzu svara daudzumam. Kompensāciju paredzēts izsniegt valsts vērtspapīros, kuru īpašniekiem būs priekšrocības iegūt citu nekustamo īpašumu - zemi, ēkas, būves un ražošanas objektus.
- Par vēl vienu labiekātotu sporta laukumu šovasar kļūs vairāk Preiļu 2. vidusskolā. Pašu spēkiem, ar pilsētas uzņēmumu atbalstu top basketbola laukums.

CIEŅĪJAMIE LASĪTĀJI!

Laikraksta „Novadnieks” redakcija sāk pāriet uz jaunu avīzes veidošanas tehnoloģiju, proti - laikraksta salīšanu ar datoru (pagaidām gan tikai latviešu valodā). Jūnijā eksperimenta veidā ar kompjūteru salīkām un izdevām divas lappuses, bet šodien viss numurs veidots ar jaunās tehnoloģijas palīdzību. Atvainojamies, ja ir kļūdas - mēs vēl mācāmies apgūt importa ieķārtu.

Savas nabādzības dēļ esam iegādājušies tikai vienas garniturās šriftu, bet ceram, ka turpmāk šriftu komplektu izdosies papildināt. Mums vēl nav pārnesumu programmas, tāpēc viena otrs salikuma rinda iznāk „saraustīta”, mums jāiemācās avīzi precīzi samontēt, kā arī

daudz kas cits. Tas ir tikai sākums...

„Novadnieks” ir pirmā vieta, avīze, kura sākusi pāriet uz datorsaliku. Aparatūra jau ir arī Krāslavas un Dagdas novada laikraksta „Ezerzeme” redakcijai, līgumu par tās iegādi noslēgusi Gulbenes rajona avīzes redakcija, par to domā citur. Un ne jau labas dzīves dēļ. Protams, jaunajai tehnoloģijai jauzlabo laikraksta ārējais izskats un poligrāfiskā kvalitāte, taču galvenais iemesls - arvien pieaug rāzošanas izmaksas, un, lai izdzīvotu, jāmeklē iespējas, kā tās samazināt, jo tipogrāfijam par avīzes salīšanu redakcijas maksā bargu naudu.

Kopsaimniecības „Ausma” Mozuļu fermā par pirmieņu kopēju strādā Eleonora Pastare. Viņas dzīvesbiedrs Jāzeps gādā, lai te nevainojami darbotos piena vads un citas ierīces. Vārdu sakot, mehānikis. Dēls Māris uzņēmies gana pienākumus. Kad kļāt govju slaukšanas reize, ierodas arī jaunākie bērni - Anita un Juris, kuri vēl mācās skolā. Tāpēc kopsaimniecībā par Pastariem saka - lopkopju ģimene. Šogad tā apņēmusies no vienas govs izslaukt vidēji 5000 kilogramu piena (patlaban dienā slauc aptuveni 14 kilogramus).

Attēlā: kopsaimniecības „Ausma” Mozuļu fermas lopkopji Eleonora, Jāzeps un Māris Pastari. Jāņa Silicka foto

KĀRTĪBAS SARGĀŠANAS PASTIPRINĀŠANAI

Preiļos - četrām zonām četri iecirkņa inspektori

Reizē ar silta laika iestāšanos Preiļos ievērojami palielinājies likumpārkāpumi un noziegumu skaits. Šo negatīvo aktivitāti var izskaidrot ar to, ka vasarā pilsetā ir daudz pusaudžu, kuri ne ar ko nav nodarbināti. Toties aizbrauktie pie ezera vai upes gribas, lūk, tāpēc arī meklē bez uzraudzības atstātus transporta līdzekļus un izmanto tos kā savus. Ir arī tāda ļaužu kategorija, kuri zog transporta līdzekļus, tos pārtaisa, pārkāso un pārdomē citiem. Problema ar velosipēdu zādzību un aizdzīšanu pēdējās desmit dienās kļuvusi, sacīsim tā, joti sarežģīta, jo šodien (27. jūnijā, red. piebildē) aizdzīts jau astotais velosipēds. Tas noticis nedēļas laikā.

Pārmetumus jāizteic arī īpašnieku adresē, kuri nepielieto kaut vienkāršākos pretaizdzīšanas līdzekļus. Ja ar parastu slēdzenu saslēgtu riteni, arī tas zagli kavētu. Bez tam velosipēdi ir jāreģistrē, katram īpašniekam jābūt tehniskajai pasei, kurā norādīts transporta veids, rāmja vai dzīneja (mopēdiem) numurs. Visi velosipēdi, kas nebūs reģistrēti un kuru īpašnieki nezina sava braucamrīka rāmja numuru, tiks

atsavināti un šādus velosipēdus milicija nemeklēs. Par modes lietu kļūvis pārkāsot rāmju, aizkrāsojot numurus, taču brīdinām, ka arī šādus velosipēdus aizturēsim un atsavināsim.

Vecāku uzmanību vēršam uz to, ka bērni vasarā jākontrolē pastiprināti, sevišķi tie, kuri augām dienām pa pilsētu meklē piedzīvojumus un never atraust sev darbu pie paziņām vai radiniekim laukos. Par bērniem audzināšanu atbildība vienmēr ir tikusi un tiks pieprasīta no vecākiem. To aizmirstot, var ievērojami ciest jūsu budžets, jo palielinās administratīvie naudas sodi, un par bērniem līdz 18 gadiem atbildīgi ir vecāki.

Sakarā ar likumpārkāpumiem un noziegumiem rajona centrā pieņemts lēmums, ka Preiļi no 1. jūlija tiek sadalīti četrās zonās. Iedzīvotājiem darām zināmu, ka teritoriju Preiļos starp Daugavpili un Brīvības ielu līdz pilsētas centram apkalpo iecirkņa inspektors, jaunākais milicijas leitnants Sergejs Bogdanovs.

Teritoriju starp Brīvības un Rēzeknes ielām apkalpo vecākais iecirkņa inspektors, milicijas leitnants Igors Horkovs.

Teritoriju starp Rēzeknes un Aglonas ielām apkalpo iecirkņa inspektors, jaunākais milicijas leitnants Aleksandrs Fadejevs.

Teritoriju starp Aglonas un Daugavpili ielām apkalpo jaunākais iecirkņa inspektors, jaunākais milicijas seržants Ivars Proms.

Preiļu iedzīvotāji visos likumpārkāpumu profilakses jautājumos var griezties pie vecākā iecirkņa rajona iekšlietu daļā 27. kabinetā vai pātāruni 22062 pirmsdienās no plkst. 10.00 līdz 12.00 un piekt Dienās no plkst. 18.00 līdz 20.00.

Šajā laikā Preiļu rajona iedzīvotājiem 28. kabinetā pieņem arī nepilngādīgo lietu inspekcijas vecākā inspektore, milicijas majore Elma Aksjonova.

Cienījamie vecāki, rūpēsimies lai tās vasara mūsu bērniem neklūtu vēl drūmāk!

E. Aksjonova,
rajona iekšlietu daļas
nepilngādīgo lietu inspekcijas
vecākā inspektore

DRĀMA TRIJOS CĒLIENOS

Pirmais cēliens: 17.jūnijs

1940.gada dramatiskajos notikumos, kuru gaitā un iznākumā varmācīgi tika sabradāta Latvijas brīvvalsts neatkarība un līdz ar pārējām divām kaimiņzemēm - Lietuvu un Igauniju - Latvijas vārds uz daudziem gadu desmitiem izgaisa no pasaules kartes, norišu vidū, kas strauji un pavēloši sekoja cita citai, spilgti izceļas trīs datumi - 17.jūnijs kā brīdinošs un draudošs aizsākums; 21.jūlijs, kad svešas varas iecerētajam un veiktajam pasākumu kompleksam mēģināja piešķirt pašu gribas izpauduma un vismaz kaut kādas likumības šķietamību, sasaucot formālu Saeima sēdi oficiālai valsts iekārtas maiņai; 5.augusts, kad, kā nereti saka, tika uzlikts punkts uz „i”, iekļaujot Latviju Padomju Savienības sastāvā un līdz ar to pārvēlēt svītru neatkarīgai Eiropas valstij - Tautu savienības locekļi. Šoreiz - neliens skaņums uz drāmas pirmo cēlienu - 17.jūniju.

Par to tālo dienu notikumiem rakstīts un runāts daudz. Tie izsekoti un aprakstīti. Kā dažkārt saķa, gandrīz vai pa minūtēm. Tāpēc acīmredzot maz ko dotu vēlreizējs hronoloģisks pārskaitījums. Labāk mēģināsim palūkoties uz šo pirmo cēlienu kādā citā - mazāk ierastā griezumā.

Vispirms jāteic, ka 1940.gada 17.jūnijs, kad pāri Latvijas robežai vēlās Sarkanās Armijas bruņotais spēks, bija melnā diena ne tikai Latvijai un tās tautai, bet sagādāja galvas sāpes arī notikumu iecerētājiem. Šo datumu pēc tam bija grūti „legalizēt”. Līdz PSRS karam ar Vāciju, kad Maskava jāteic, ne pārāk „cimperlējās”, varēja iztikt ar apgalvojumu Latvijas presē 1941.gada 17.jūnijā, ka „pirms gada pār Latviju uzlēca Stalīna brīvības saule”, toties pēc kara, kad modē nāca „sociālistiskās revolūcijas” variants, šis datums revolucionārajā audumā diez kā neiekāvās. Jo, raugi, par revolūcijas „atskaites punktu” tika noteikts nevis 17., bet gan 20.jūnijs, kad valsts prezidenta kanceleja paziņoja par jaunas valdības izveidi ar profesoru Augustu Kirhenšteinu priekšgalā. Trīs dienas tādējādi palika bez „tautas grības” seguma. Autoritārā režīma laikā „nokrūtītajam” laukumam Vecrīgā pie Doma baznīcas gan saglabāja 17.jūnija vārdu, taču ar šo datumu saistītās norises tad jau apgāja ar kļūsiecēšanu. Bet lai nu arī tas paliek uz tās fraksmainās vasaras scenāristu un režisoru sirdsapziņas...

Ieskataiņi kādu aspektu, kuram latviešu emigrācijas pārstāvji veltījuši uzmanību, var teikt, no sākta gala, un kuru aizvien biežāk sākuši cilāt arī pašreizējā Latvijā. Protī, vai Latvijas armijai 17.jūnijā vajadzēja vai nevajadzēja stāties preti iebrūcējiem. Vienota ieskata nav. Arī mēs šodien vēl diskutējam - kā būtu, ja būtu... Taču jādomā par to ir - kaut vai tāpēc, ka strīdos dzīmst patiesība. Tā vai citādi, vēsturnieki atturas kategoriski izteikties par bruņotas pretestības nepieciešamību. Tomēr pēdējā laikā aizvien vairāk dominē nepārprotami mājieni, ka būtu vajadzējis gan likt savu spēku preti. Attaisnojumam turklāt nemainīgi tiek minēts kaimiņu piemērs: Ziemas karā ar PSRS Somija gan zaudēja ne mazums kritušo, toties saglabāja savas valsts neatkarību.

Pārmetumi tiek izvirzīti toreizējam Valsts un Ministru prezidentam Kārlim Ulmanim: sak, ja preidents Ulmanis būtu ievēlēts demokrātiski, viņš, iespējams, būtu devis pāveli pretoties. Taču vadonim, par kādu viņš pats sevi bija izveidojis, tas nebija pa spēkam. Jā, 17.jūnijs bija toreiz vēl īsti neapjausta traģēdija gan pašam Kārlim Ulmanim, gan Latvijai un tās tautai kopumā. Tomēr diez vai eventuali nesagrauta parlamentārā iekārta spētu būtiski ko mainīt, ja arī būtu izšķiršies par kauju.

Domu par nepieciešamību un iespēju cīnīties pavisam nesen - šā gada 1.jūnijā - laikrakstā „Neatkarīgā Čīņa” paudis kara vēstures pētnieks, Padomju Armijas vecākais vīrsnieks tallinietis Aivars Pētersons. Kā speciālists izvērtējis toreizējās Latvijas armijas spēku un iespējas, viņš pats

izvirza jautājumu: vai tiešām tik nelielī spēki varētu aizturēt veselas karaspēka masas? Un pats arī atbild: „Ja tikai šīm kaujas vienībām tiktu dota savlaicīga kaujas traucksme un cīnītājiem pateikti maģiskie vārdi: „Viri, turaties!”, tad lai neviens nešaubās, ka viņi savu uzdevumu izpildītu!

Pagrūti gan iedomāties, ka ar „maģiskiem vārdiem” vien varētu ko nopietnu pasākt pret milzīgo, nesamērīgo pārspēku, kādu savā izklāstījumā turpat tālāk min publikācijas autors. Ja arī runa būtu par īslāicīgu posmu, Kārla Ulmaņa vārdiem runājot, „mūsu uzdevums ir noturēties divas nedēļas...”. Protī, līdz tam brīdim, kad ar Tautu savienības vidutājību varētu saņemt palīdzību no ārienes. Vai tā būtu saņemta?

Un no kurienes? Eiropa pati jau bija kara liesmu pārņemta. Vēl vairāk: tobrīd vācu kara mašīna jau bez žēlastības mala franču un britu bruņotos spēkus. 14.jūnijā - trīs dienas pirms mums liktenīgā 17.jūnija - Hitlera rokās bija kritusi Parīze, un Francijas pilnīgā sagrāve bija vairs vienīgi dažu dienu jautājums. Ārēju palīdzību tādējādi nebija no kā gaidīt. Vajadzēja paļauties vienīgi uz pašu spēkiem. Bet to saīsdzinājums ar prefinieku varēšanu un iespējām runā jau pārs par sevi. Turklat vēl viens īpaši būtisks apstāklis. Ielaižot Sarkanās Armijas garnizonus iepriekšējā - 1939.gada - rudenī savas zemes kara bāzēs, Latvijā, tās armija bija palikusi bez aizmugures... Un nav jābūt diez cik lielai militārai izpratnei, lai apjaustu, ko tas nozīmē.

Jāteic, ka ir vēl viens vērā ķemams toreizējā stāvokļa vērtējums, kura ieskatos noteikti der ieklausīties. Tas ir nelaiķis, savā laikā Latvijā un latviešu leģionā pazīstamais Arturs Silgailis. Viņš pēc kara dzīvoja Kanādā un piedalījās tur rīkotajos semināros un citos pasākumos, kuros izvērtēja Latvijai liktenīgos otrā pasaules kara viesuljus - visu, kas saistīts ar 1940.gada vasaru. Tolaik viņš, pulkvežleitnāns, dienēja augstos amatos Latvijas armijā un līdz ar to jādomā, zināja, kādas bija tās karavīru toreizējās iespējas. Kanādas saietos, kur arī nereti izskanēja kritika par nepretošanos, atsaucoties, pirmām kārtām, uz Somijas piemēru. Arturs Silgailis cieši ieteica paturēt prātā Latvijas un Somijas specifiskos apstākļus. Somijā karadarbība norisa galvenokārt dabiskiem šķēršļiem bagātā apvidū, balstoties uz iepriekš izplānotu un izbūvētu societinājumu sistēmu. Toties Latvijai ar tās līdzenujiem un pavisam nedaudziem, dabas radītiem kavējiem, padomju tanku armādas - pēc virspulkveža Silgaila vērtējuma - būtu izbraukušas cauri kā gludam tankodromam. Vēl jo vairāk tāpēc, ka Latvijas armijai tikpat kā nebija prettanku cīņas līdzekļu.

Nu jā, te varētu iebilst - upuru būtu bijis daudz, bet vai bez pretošanās to nu ir mazāk? Otrā pasaules kara kauju laukos abās pusēs kopā palika ap 130 tūkstoši latviešu karavīru. Un kur tad vēl izsūtījumi! Dažāda veida nometnes! Turklat pretojoties mēs būtu pasaulei skafām un dzirdamī apliecinājuši gribu un apņēmību savu neatkarību nosargāt.

Tas tiesa. Tomēr apstākļos, kad no militāra viedokļa aizstāvēšanās ir pilnīgi bezcerīga, tā jau pašā sākumā jāvērtē par pašnāvību. Šādos apstākļos neviļus rodas jautājums: kas nāktu pēc tam?

Tāpēc diez vai mērķtiecīgi spriest, „kas būtu, ja būtu...” Vai nav tomēr labāk koncentrēties izpratnei, kas un kā tai vasarā īsti bijis? Bet bijis ir no Latvijas vēstures neizdeldējamais 1940.gada 17.jūnijs - drāmas pirmais cēliens, kad Padomju Savienības vadība raidīja savu armiju pāri robežai, lai tā tur sagrautu kaimiņvalsti - Latviju - un atņemtu tai neatkarību. To, visdārgāko mūsu tauftai, kas tagad jāatjauno. Tas ir reāls vēstures uzdevums, kura obligātai risināšanai galīgi neko nedod gudrošana par to, kas būtu bijis toreiz...

Tātad - jādara!

Imants Dekšenieks
LETA

LATVIJAI VAJADZĪGI MĀCĪTI CILVĒKI

Eksāmenu sesija aizvadīta Preiju rajona vakarskolas absolventiem, atnesdama gan prieku, gan vilšanās brīžus. Šogad vidusskolu pabeidza 29 strādājošie jaunieši. Bez obligātajiem diviem eksāmeniem kā izvēles eksāmenus viņi kārtoja latviešu un krievu literatūru, ģeogrāfiju, vēsturi, bioloģiju, angļu valodu. Grūtības daļai skolēnu sagādāja eksāmens algebrā un analīzes elementos, kā arī domu izklāsts sacerējumā.

Tikai uz labi un teicami eksāmenus nokārtoja Ludmila Jegorova, Andrejs Kāršenieks, Līga Sondore, Inta Vasilenoka.

Kā cīņīgākos skolēnus var atzīmēt Līgu Sauku, Anītu Daukši, Anītu Klindžāni, Guntaru Kokinu, Viju Krivāni, Olegu Luhmenski, Vitāliju Seņkovu, kā arī pasākumu organizētāju un atbalstītāju Daigu Stuburi.

Lai darbu saistītu ar mācībām un personīgo dzīvi, vajadzīgs liels iekšējs spēks un sīksta izturība, tāpēc daļa skolēnu līdz gala eksāmenu kārtošanai netika.

Mūžā daudz kas var mainīties, personīgajā dzīvē daudz ko var iegūt, daudz ko var zaudēt, bet nevar zaudēt zināšanas, ko esat iemācījusies, tāpēc mācīties visu mūžu. Lai jums pietiek spēka iecerei, padarīt līdz galam, lai Saulains un balts jūsu dzīves ceļš.

Preiju rajona vakarskolas kolektīvs ir pateicīgs darba kolektīviem, kas atbalstījuši strādājošo mācības, ne atteikuši palīdzību mācību apstākļu uzlabošanai. Te gribas minēt Līvānu stikla fabriku, Līvānu eksperimentālo māju būves kombinātu, Līvānu PMK. Cienījamie rajona darba kolektīvi! Tuvojas jauns mācību gads. Latvijai vajadzīgi mācīti cilvēki, atbalstiet jauniešu izglītošanu.

V.Lubāne,
Preiju rajona vakarskolas direktore
Attēlos: teicami eksāmenus nokārtoja Inta Vasilenoka; svīnīgā brīdī atestātu saņemšanas laikā.
J.Silicka foto

SALIDOJUMS LIEPĀJĀ

Liepājā jūnija vidū notika Rožukroņa pulciņu kārtējais salidojums. Turp devāmies arī mēs - 37 Rožukroņa pulciņa dalībnieki no Preiļiem. Pirms izbraukšanas uz Liepāju iegājām baznīcā, kur draudzes dekāns A.Budže mūs nosvētīja un izvadīja celā.

Pilsētā pie jūras vispirms apskatījām Svētā Jāzepa katedrāli, tad pabijām jūrmalā, jo daudzi no mums jūru vēl nebija redzējuši. Nākamajā dienā jau agri no rīta gājām uz dievnamu, lai piedalītos dievkalpojumā. Dievmātes kapličā nodziedājām „Sveika, jūras zvaigzne!“ un „Piedod, Dievmāte, piedod!“. Muzikālo pavadījumu atskaņoja R.Kokīs.

Pēc dievkalpojuma devāmies ekskursijā pa pilsetu. Apbrīnojām pareizticīgo Svētā Trīsvienības katedrāli, kas joprojām vēl nav atdota draudzei. Arhitektiski grandiozā celtne pārvērsta par klubu ar izdaužītiem logiem, ar sādurtu Dieva gleznu. Apkārtne ļoti piesārņota. Šādus postdarbus var izdarīt tikai cilvēks, kam sirdī nav Dieva.

Rožukroņa pulciņu dalībnieki pulcējās baznīcas dārzā, kur pārrunājām dažadas problēmas. Atkal nodziedājām „Sveika, jūras zvaigzne!“ un iegājām dievnamā. Tur mūs uzrunāja Liepājas dekāns. Pirms dievkalpojuma priesteris vadībā noskaitījām Rožukroņa pirmo daļu. Priesteris izskaidroja kā jādzīvo, lai visa dzīve un darbi būtu labi un veltīti Dieva godam un tuvākā mīlestībai. Pēc dievkalpojuma viņš mums deva savu svētību un viessvētāko Sakramantu. Pēc tam mūs pavadīja uz Dievmātes kapliču, kur saņēmām nelielas brošūriņas ar dziesmu vārdiem un svētbildes.

Lūgšanas vadīja garīgā semināra audzēknis. Viņš aicināja iedomāties vienu no trim Rožukroņa daļām un mājās to skaitīt katru dienu. Varēja izteikt savu

lūgumu Dievmātei, lai viņa aizlūdz par mums. Lūgumi bija ļoti dažādi. Arī mēs izteicām vairākus lūgumus. Piemēram, par Preiļu un Liepājas dekāniem, lai Dievs dotu viņiem savu žēlastību un labu veselību.

Tā Liepājā tika nodibināts „Dzīvā Rožukroņa“ pulciņš visas mūsu valsts mērogā.

Pēc tam mācījamies jaunas dziesmas, skatījāmies diapozītus par pāvesta Jāņa Pāvila II dzīvi un ceļojumiem. Pulciņa dalībnieki saņēma aicinājumu piedalīties svētceļojumā no Liepājas uz Angloni, kas sāksies 27.jūlijā.

Brauciens uz Liepāju mums ļoti patika. Par to esam pateicīgi Preiļu dekānam, kurš mūs atbalstīja gan morāli, gan materiāli.

Ineta Desaine,
pulciņa dalībniece

Attēlos: preilieši pirms došanās uz Liepāju; Rožukroņa dalībnieku celā pavada dekāns A.Budže.

Pelēks akmens birztalā

Gulbenes rajona Lejasciema pagasta „Ratniekos“ atklāts pieņimis akmens. Tajā iekalts uzraksts: „Sajās mājās dzimis izcilais mikrobiologs, veterinarsts Otto Kalniņš. Dzimis 1856.gadā, miris 1891.gadā“.

Ko mēs zinām par mežsarga dēlu O.Kalniņu? Mācījies Palsmānes pagasta skolā un Valkas aprīķa skolā, no 1873.g. līdz 1877.g. studējis Tērbatas Veterinārajā institūtā. Pēc tā pabeigšanas aizgājis dienēt armijā. Piedalījies turku karā. Karam beidzoties, O.Kalniņš pārgājis Bulgārijas valsts dienestā. Kādus gadus vēlāk devies uz Tērbatas bakterioloģisko staciju papildināt zināšanas. Sava drauga Kristapa Helmaņa, arī mikrobiologa, ieteikmēs, pētījis jaunos ienāšus. Pašaizledzīgi strādādams, eksperimentu laikā inficējies ar jaunajiem ienāšiem un miris, apglabāts Tērbatā.

Piemīnas zīmi atklājot, svinību dalībnieku kopīgi skandētā dziesma „Es dziedāšu par tevi, tēvu zeme!“ aicināja pārdomāt mūsu tautas likteni un tās tieksmi pēc izglītības. Arī no šīm mežsarga mājām pagājušajā gadsimtā, cēlu mērķu mudināts, devās zinību kalnā un vēlāk kļuva par ievērojamu zinātnieku mūsu tautietis, kam vairāk par visu rūpēja mūsu zemes nākotne.

Ilona Vītola,
LETA korespondente

ZINĀTNES

DIENAS

ZEMKOPĪBĀ

■ Šī vasara ir bagāta ar daudziem svarīgiem notikumiem. Jūlija sākumā Vecaucē notiks Vispasaules latviešu agronomu biedrības kongress, vēlāk Vispasaules latviešu zinātnieku kongress. Ar šiem pasākumiem saistīs arī zinātnes propagandas dienas zemkopībā, kuras rīko Latvijas Zemkopības zinātniskās pētniecības institūts Aizkraukles rajona Skrīveru ciemā, selekcijas stacijās un izmēģinājumu saimniecībās no 1. līdz 6. un no 22. līdz 27.jūlijam. Zinātnes dienās aicināti piedalīties visi, kas interesējas par zemkopību un dažādu kultūru audzēšanas agrotehniku.

Skrīveros, Zemkopības institūtā varēs iepazīties ar augsnēs strādāšanas, augu sekū izveidošanas un augu aizsardzības jautajumiem. Ipaša uzmanība tiks pievērsta graudaugu, daudzgadīgo zāļu, tīrumu lopbarības kultūru audzēšanai, augstvērtīgu zāļu zelmenū izveidošanai plavās un ganībās. Te būs iespējams iepazīties ar labību, daudzgadīgo zāļu, rapša un citu kultūru šķirnēm un uzzināt sēklas materiāla iegādes iespējas.

Ar jaunākajām zinātnes atzinām atsevišķu kultūru audzēšanā varēs iepazīties institūta selekcijas stacijās un saimniecībās: Prieķuļos par kartupeļiem, graudaugiem, pākšaugiem un ābolīnu, Mežotnē par cukurbietēm un graudaugiem, Viļānos par liniem, graudaugiem un kartupeļiem, Stendē par labībām, kartupeļiem un ābolīnu, Lejaskurzemē par lopbarības bietēm un lupīnu. Dārzenu audzētājus gaidīs padomju saimniecībā „Rīga“ un Ogres selekcijas un izmēģinājumu stacijā. Daudz interesanta iegūs augļkopji, apmeklējot Pūres, Ogres, Dobelei saimniecības un „ledzēnus“ Madonas rajonā.

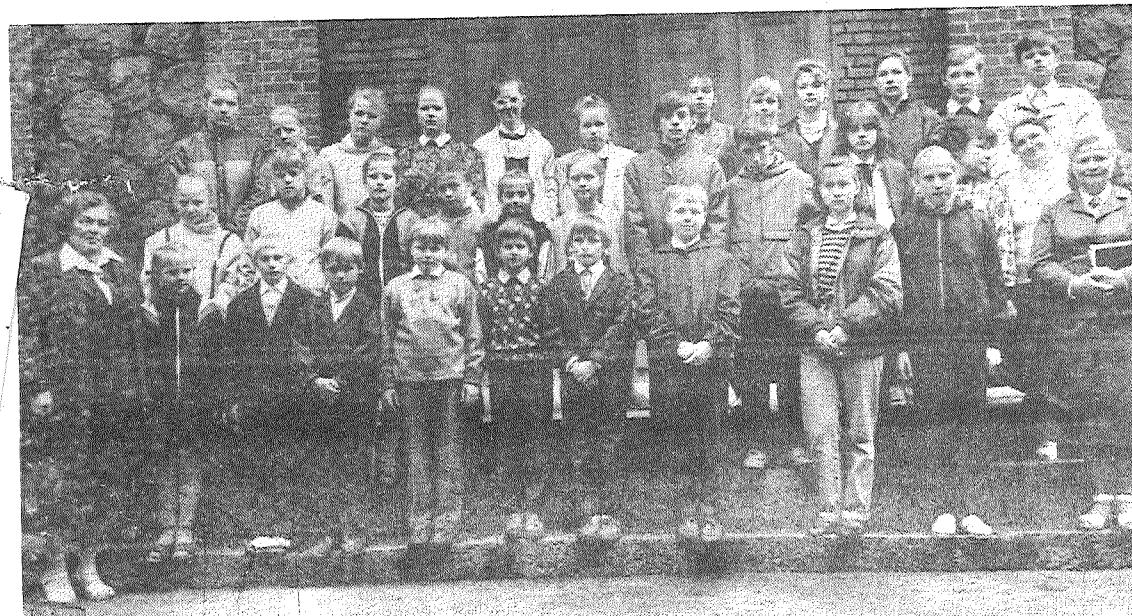
Zinātnes dienu laikā agronomus, zemniekus un citus interešentus iepazīstinās ar zinātniskās pētniecības rezultātiem, problēmām un izmēģinājumiem. Jāatzīmē, ka izmēģinājumu vizuālā apskate dod daudz vairāk, nekā noklausīta lekcijai vai grāmatas izlešīta gudrība. Sajās dienās apmeklētāji saņems konsultācijas un ieteikumus par zemkopības un agrotehnikas jautājumiem, kā arī varēs piedalīties diskusijās.

■ Tuvākas ziņas par zinātnes dienām jūs varat saņemt Zemkopības institūta Zinātniskās informācijas nodaļā, piezvanot pa telefoniem: Aizkraukle 97665, 97519, 97543.

Individuāli zinātnes dienas var apmeklēt jebkurā laikā, bet ekskursijas vēlams savlaicīgi pieciekt.

Pateicamies par atsaucību un gaidām ciemos!

M.Belickis,
Latvijas Zemkopības zinātniskās pētniecības institūta direktors

Romas pāvests - AGLONĀ!

Romas pāvests Jānis Pāvils II saviem kalpotājiem devīs rīkojumu, lai tie sāk kravāt čemodānum ceļojumam uz Latviju.

Var teikt, ka trāpīts desmitniekā, jo Romas pāvests Jānis Pāvils II apnēmies, viesojoties Austrumeiropā, nākamās apciemot arī Aglonas baziliku, tās dekanu Pēteri Onckuli, Rīgas arhidiacēzes arhibīskapu un metropolītu Jāni Pujātu un Latvijas katoļus. Iespējams, ka tas notiks nākamgad 15.augustā - Dievmātes debesīs uzņemšanas svētkos -, bet vārbūt arī citā dienā.

Bet ne jau tāpēc vien republikas parlaments šogad piešķirs Aglonas baznīcas un tās apkārtnes sakārtošanai viljonu rubļu. Vienreiz beigtot tācu jāsakopj ūnīkālā ziliķi kā pieklājas. Iz tākānos ar Aglonu un mās pāvestu Jāni Pāvilu II mgad.

G.Bundzenieks
„LVIA Jaunatne“

Iestājeksāmeni vidusskolās

■ No 7. līdz 15.jūnijam rājona vidusskolās notika iestājeksāmeni. Rakstiski tos vajadzēja kārtot matemātikā un dzimtajā valodā. Reflektantu zināšanas tika vērtētas pēc 10 ballu sistēmas. Maksimāli iespējamais punktu skaits, ko varēja iegūt, - 40 (20 punkti matemātikā, 10 - sacerējuma valodā un 10 literatūrā). Katrā reflektanta rezultāts ballēs tika ierakstīts viņa pārbaudījumu lapā.

Jautājumu par reflektanta uzņemšanu pēc iegūto punktu skaits izlemdi katras skolas pedagoģu padome. Ja audzēknis nav izturējis konkursu, viņam izsniedz eksāmenu lapu, lai viņš varētu kandidēt iestājai citās mācību iestādēs papildus uzņemšanā. Nepieciešamības gadījumā mācību iestāde izsludina papildus

uzņemšanu. Audzēkņu ieskaitīšana notiek, pamatojoties uz pārbaudījumu lapās ierakstītām rezultātiem, kā arī uz atkārtotu vai pirmreizēju pārbaudījumu. Pārbaudes materiālus sagatavo skolas komisija.

Nepieciešamais punktu skaits, lai iestātos rajona vidusskolās:

LĪVĀNU 1. VIDUSSKOLĀ - 21 punkts, augusta sākumā būs papildus uzņemšana;

LĪVĀNU 2. VIDUSSKOLĀ - 24 punkti (10 matemātikā, 7 valodā, 7 literatūrā), papildus pārbaudījumā (latviešu valodā) nepieciešami 7 punkti no 10);

PREIĻU 1. VIDUSSKOLĀ - 22 punkti (10 matemātikā, 6 valodā, 6 literatūrā), augusta beigās būs papildus uzņemšana;

PREIĻU 2. VIDUSSKOLĀ - 22 punkti (10 matemātikā, 6 valodā, 6 literatūrā), augusta beigās papildus uzņemšana;

VĀRKAVAS VIDUSSKOLĀ -

19 punkti, augusta otrajā pusē būs papildus uzņemšana;

AGLONAS INTERNĀTSKOLĀ - 18 punkti, papildus uzņemšana pārbaudījums svešvalodā;

AGLONAS VIDUSSKOLĀ - 25 punkti, papildus uzņemšana augusta otrajā pusē;

RIEBINU VIDUSSKOLĀ - 16 punkti, papildus uzņemšana augusta otrajā pusē;

RUDZĀTU VIDUSSKOLĀ - 20 punkti.

Zemāko pielaujamo ballu skaitu, ar kuru reflektanti uzņemami, nosaka pati skola. Cik smalki un saudzīgi eksāmenu komisija vērtē katru eksaminējamā darbu, tā arī ir mācību iestādes iekšējā lieta. Ja audzēknim izdota eksaminācijas lapa pārejai uz citu skolu, tad vērtējumā jāievēro vienotas prasības.

A.Zagorskis,
rajona TIN mācību un audzināšanas darba metodiskā centra vadītājs

LSDSP politiskais paziņojums

12.jūnijā Stambulā Latvijas Sociāldemokrātiskajai strādnieku partijai Sociālistiskās Internacionālē Padomes sēdē vienprātīgi tika atjaunots iepriekšējais pirmsokupācijas pilnīgais biedra statuss. Sociālinternacionāle ir netikai starptautisks, bet arī starpvalstu forums, kur katra partija pārstāv savu valsti. LSDSP ir vienīgā Latvijas Republikas partija, kura spītējot okupācijai, Latvijā un trimdā nepārtrauca politisko darbību. Pateicoties LSDSP Ārzemju komitejai un Bruno Kalniņam, tika saglabāta vēl 1904.gadā dibinātās Latvijas Republikas LSDSP tiesiskā pēctecība.

Kopš LSDSP legālās darbības atjaunošanas Latvijā ir aizritējis smags partijas politiskās un idejiskās pašnoteikšanās posms, ir pārvarēta sociāldemokrātu sašķeltība - tas viss sekmēja starptautisku atzinību Latvijas Sociāldemokrātiskajai strādnieku partijai.

Kā Latvijā, tā ārzemēs LSDSP konsekventi iestājas par humāni un demokrātiski nodrošinātu 18.novembra Latvijas Republikas tiesisko pēctecību, lai veidotu eiropeisku demokrātiju. LSDSP kategoriski nostājas pret LDDP centieniem veidot „Otro Latvijas Republiku” un „Nelatvisku Latviju”. Pats par sevi lozungs „Latvisku Latviju” nav ne labs, ne sliks. Galvenais - kādas vērtības iekļaujam šajā lozungā. „Latviska Latvija” vispirms ir latviskas kultūras Latvija.

LSDSP pilnīgais statusa atjaunošana Sociālinternacionālē ir izbeigusi politisko sāncensību ar LDDP vadības - nacionālnomenklātūras centieniem iekļūt šajā starptautiskajā forumā, lai veicinātu Otrās Latvijas Republikas atzīšanu. Tas ir nopietns solis ceļā uz starptautiski atzītas Pirmās Latvijas Republikas atjaunošanu! Par brīvu un humānu demokrātiju!

LSDSP CK Politiskā komisija

Līvānu stikla fabrika savu galveno produkciju - šķirnes traukus - arvien vairāk sūta eksportam. Pabeigta svečturu „Ģeizers” piegāde Zviedrijai. Šī valsts saņem arī ziedu vāzes „Kvarta”, „Flora” un „Atspulgs”, stikla trauku komplektu „Pilādzis” un citus izstrādājumus.

Ievadītas sarunas par rāzojumu piegādi pārējām Skandināvijas valstīm. Līvānos rāzotos stikla traukus, kuriem ir augstā kvalitāte un joti moderns izskats, vēlas pirkst arī Vācija, Polija, Lībāna, Izraēla.

Attēlā: Līvānu stikla fabrikas šķirnes trauku ceha tehniskās kontroles nodaļas darbiniece Alla Fjodorova pārbauda produkciju pirms nosūtīšanas eksportam.

J.Gurgona teksts, J.Silicka foto

Križe padziļinās

Kā izriet no LR Valsts statistikas komitejas pārskata, demogrāfiskā situācija 1990.gadā Latvijā pasliktinājusies un vērtējama kā nelabvēlīga. 1986.gadā dabiskais pieaugums bijis 11 tūkstoši iedzīvotāju, bet pērn tikai nedaudz lielāks par 3 tūkstošiem. 1990.gadā Latvijā piedzīmuši 37 813 bērni, bet miruši 34 813 cilvēki, tas ir par 2228 vairāk nekā 1989.gadā. Pērn reģistrētas 23 619 laulības, 10 783 šķirtas. Šķirto laulību ziņā Latvija joprojām ieņem vienu no pirmajām vietām pasaulei. Raksturīgi, ka pēdējos divos gados pieauga (no 37 līdz 40 proceniem) jauktā laulību šķiršana.

Iedzīvotāju skaits Latvijā 1991.gada sākumā bija 2680,5 tūkstoši cilvēku.

Top jauns medību likums

Latvijas valdība akceptējusi jaunu medību likumprojektu, kurā paredzēts ievērojami izmaiņi līdzšinējo kārtību. Principiālākā atšķirība ir tā, ka medību pirmiestības piešķirtas zemes lietotajiem, nevis kādam mednieku un makšķernieku biedrībā. Pamatoties uz nule apspriesto likumprojektu, kas vēl jāpienem Republikas Augstākajā Padomē, Meža ministrija sagatavos jaunus medību noteikumus, kā arī normatīvus par mednieku mācībām un dokumentu iegūšanās kārtību, kam jānodrošina pienācīga Latvijas medību saimniecības dzīve, tās darbība.

Tācu iepriekšējie medību saimniecību ipašnieki netiks „padzīti”; valdība rekomendējusi vietējām pašvaldībām atļaut kolektīviem izmantot līdzšinējās platības līdz 1997.gadam. Ari vēlāk mednieki varēs izmāt attiecīgās teritorijas no tā ipašniekiem vai kolektīviem, kas medību saimniecību ietotu līdz šim, slēdzot līgumus. Bet tās par sevi ietotot par šādu darījumu, turpmāk būs nepieciešams vietējās pašvaldības atļauja. Tātad - beidzot nemītas vērā arī pašmāju mednieku vajadzības.

Likumprojekts paredz, ka arī ieroču un mednieku aplieciņu izsniegšanu turpmāk kontrolēs valsts. Šaujamīku iegādes kārtību noteiks lekšlietu ministrija, bet aplie-

ciņu Meža ministrijā saņems tas, kurš virsmežniecībā būs nokārtojis eksāmenu.

Mēdit atļaut gan vēnātē, gan brīvprātīgi apvienojoties dažādām struktūrās. Citiem vārdiem sakot, medniekiem vairs nevajadzēs obligāti stāties mednieku un makšķernieku biedrībā. Pamatoties uz nule apspriesto likumprojektu, kas vēl jāpienem Republikas Augstākajā Padomē, Meža ministrija sagatavos jaunus medību noteikumus, kā arī normatīvus par mednieku mācībām un dokumentu iegūšanās kārtību, kam jānodrošina pienācīga Latvijas medību saimniecības dzīve, tās darbība.

Jaunais Meža ministrijas izstrādātais likumprojekts neapmierina līdzšinējā monopolista - mednieku un makšķernieku biedrības vadību. Lai gan minētais dokuments jau trīs reizes kopīgi apspriests valdības ekonomiskās reformas komisijas sēdēs un tajā iekļauti daudzi nozares biedrību priekšlikumi, tās vadība grāsies iestiegt parlamentam alternatīvu likumprojektu.

Aija Ščipinska (LETA)

RAINAS GARĀIS CELŠ UZ LATVIJAS VALSTI

PETERIS ZEILE, filozofijas zinātnu doktors

3.turpinājums

Šajā jautājumā Rainis pauða savu neatkarību un konsekventu viedokli. Viņš rakstīja: „Es esmu neatkarīgs; manu stāvokli Jūs zināt no maniem rakstiem, bet nemat tos visus kopā; arī nacionālais elements tur ieder iekšā, jo never ciešties izkopt Vālodu un reizē gribēt, lai valodas nesēja nācija tuvākā nākotnē iznīktu;ieskaņāt nāciju par dzīvu spēku, pēc manām domām, nerunā preči kolektīvisma idejai. Šīs abas idejas der kā līdzekļi viena otrai. Atšķīt tautas māsu uz apziņu un pašdarbību, vērst tauvu par nāciju, tad atšķīt nāciju par cilvēci, tas ir augstākais darbs kādu es zinu nevien teorijā, bet praktikā, līdz šim viss mans darbs tur ir aizgājis. 1)

Pirmais pasaules kara priekšvakarā jau bija izveidojusies latviešu kultūra visā savu suverēnu formu un izpausmu dažādībā. Šajā laikā jau var runāt par latviešu kultūras tipa raksturīgāko iezīmi veidošanos, kas gan savu patieso noteikību un integrāciju ieguva tikai Latvijas Republikas laikā. Šīs latviešu kultūras tipa izpausmes visizteiktāk formēja māksla, īpaši literatūra, mūzika, glezniecība un teātris. Raina darbi veidoja šīs kultūras būtisku kodolu un līdz ar citiem sekmejā tā procesa tālākvirzību, ko var saukt par tautas vēršanu apzināgā, mērķtiecīgā darbībā.

Vēstulē Alfrēdam Kalniņam un citiem kultūras darbiniekim Rainis pauða vienotu domu - šīs jaunās kvalitātes daudzveidīgā latviešu mākslā rada drosmi un tīcību latviešu nācijas nākotnei un ir spēcīgs arguments tās valstiskai pastāvēšanai citu kultūrtautu saimē.

Rainis pasākto, ka nākamajā Latvijas valstī jāatrod vieta visu novadu kultūras bagātībām un ipatnībām.

Šeicīg rakstītais dzejolis „Munu jaunu dīnu zeme” vairākās atzīmes dienās grāmatā, vēstulēs izteiktās domas 2) liecina, ka Rainis allaž prātā patur sirdī mīlo Latgalī. Viņš uzsvēr, ka Latvijas valsts varēs pastāvēt tikai tad, ja tās plašākais un iedzīvotājiem bagātākais novads Latgale savienosies ar pārējiem novadiem un latgalī arī kultūrā pārvarēs savu vēstures nedienu nosacīto atpalicību, iest Vidzemes un Kurzemes brāļiem līdzi. Rainis bijis viens prātis ar Latvijas vienotības dedzīgo aizstāvi Franci Trasunu, ka „dialekts un tīcības atšķirības nevar mums būt par šķērslī pie tauvīnības un kopīgā tautiskā darba.” 3) Rainis solidarizējās arī ar M. Skujenieku, kās grāmatā „Nacionālais jautājums” samērā daudz vietas veltīja Latgalei, uzsverdamas: ka runā par Latviju, nekad nedrīkst aizmirst tās satāvālu Latgali ar visu tās īpašo vēsturisko kultūras svadībām.

Rainis pāsveica latviešu nacionālo karaspēku vienību dibināšanu, lai dotu preišparu mūžsenejam ienaidniekiem. Viņš atzīmēja, ka tauta, kurai ir savs nacionālais karaspēks, ir jau pusceļā uz savu pastāvību. Vēstulē Odesas latviešiem (1916. g. 30. maijā) Rainis rakstīja: „Es apsveicu latviešu bataljonus, kā brīvās Latvijas sagatavotājus, kā mūsu tautas gara pastāvības modinātājus, kā mūsu slavas paudējus. Aiz batalioniem lai mīt jauna latvju kultūra visā spēkā un spōzumā.” 5)

Rainis apsveica latviešu nacionālo karaspēku vienību dibināšanu, lai dotu preišparu mūžsenejam ienaidniekiem. Viņš atzīmēja, ka tauta, kurai ir savs nacionālais karaspēks, ir jau pusceļā uz savu pastāvību. Vēstulē Odesas latviešiem (1916. g. 30. maijā) Rainis rakstīja: „Es apsveicu latviešu bataljonus, kā brīvās Latvijas sagatavotājus, kā mūsu tautas gara pastāvības modinātājus, kā mūsu slavas paudējus. Aiz batalioniem lai mīt jauna latvju kultūra visā spēkā un spōzumā.” 5)

Kerenska pagaidu valdības nevēlēšanās risināt mazo nāciju autonomijas jautājumus, Latgales īaužu gribas noraidīšana pievienoties pārējai Latvijai, bet saglabāt „vienotu nedalāmu Krieviju”, traģiskā situācija, kādā Latvija nonāca ļēnīja inspirētā Breslītovskas līguma parakstīšanas rezultātā (1918.03.03.), dzīļi, traģiski satricē Raini. Šī līguma rezultātā Kurzeme bija uzskatīma par Vācijas provinci, Vidzeme tika paredzēta nobalsošā pēc vācu okupantu reģionēs. Būtībā tā bija pirmā Latvijas (un citu teritoriju) sadaļīšana starp padomju Krieviju un Vāciju (ofrā, kā zināms, notika 1939. gadā). Šie notikumi noteica Raija „sēdienīgo dziesmas” „Daugava” tāpēcību un līdz galam nosītiprināja pārliecību, ka tikai neatkarīga (kā no rietumiem, tā austrumiem) Latvija var pasargāt latviešu tautu no iznīcības un nodrošināt tai cilvēcīgu un kulturālu attīstību nākotnē. Raini nevarēja neiespaidot arī tas, ka aizvien jauni un jauni latviešu inteliģences slāni pēc Februāra revolūcijas nebija apmierināti ar autonomijas statusu, bet iestājās par pilnīgu neatkarību ārpus Krievijas. „Federācija ar Krieviju nav mūsu ideāls, bet tikai kompromiss. Mūsu ideāls ir suverēna Latvija” 6)

Karlis Skalbe jau pirms Raija „Daugavas” parādīšanās (1917. gada jūnijā) ciešā pārliecībā pauða valstiski konceptuālu domu: „Lai skalda latviešus kā grib, mēs gribam redzēt viņus kā vienotu tautu. Tauta ir valsts.” 7) Līdzīgs motīvs vijas cauri Raija „Daugavai” ar akcentu - „Zeme tā ir valsts.” 8) Paša valstī kungs.” 8)

Latvijas neatkarības ideju pauða arī Jānis Liepiņš (grāmatā „Latvijas mijkrēsls”, 1917.), Jānis Siliņš, Milčelis Valters, ar dažām iebildēm - L. Laicens u.c.

Ja grāmatās, rezolūcijās, pazīnojumos Rainis ir konkrētā laika situācijas un savas partijas programmas, uzskatu, līdzīlvīku vairāk vai mazāk ierobežots, tad daiļradē viņš lauz visas šīs sašaurinātās robežas un šķērslus, atklājas kā ģeniāls mākslinieks, pilnīgi suverēna personība, savas tautas likteņgaitu viedējs, tās visbūtiskāko eksistenciālo problēmu risinātājs.

Rainis Šveices periodā (1906.-1920.) uzrakstīja lielāko daļu no saviem izcīlākajiem dārbiem. Šeit tāpēc „Klusā grāmata”, „Tie, kas neaizmirst”, „Pūt, vējini”, „Zelta zirgs”, „Indulis un Ārija”, „Jāzeps un vina brāļi”, „Spēlēju, dancēju”, „Krauklītis”. Tiem kopumā pašiem par sevi bija liela loma latviešu nacionālās un kulturālās pāšsapziņas celšanā, brīvības ideju apliecināšanā.

Turpmāk vēl

1) Rainis. KR. 21., 175. lpp.

2) sk. piem. 1914. g. 25.05., diensgrāmatu, 1913.12., vēstuli, u.c.

3) „Līduma” pielekums, 1916., 201. Nr.

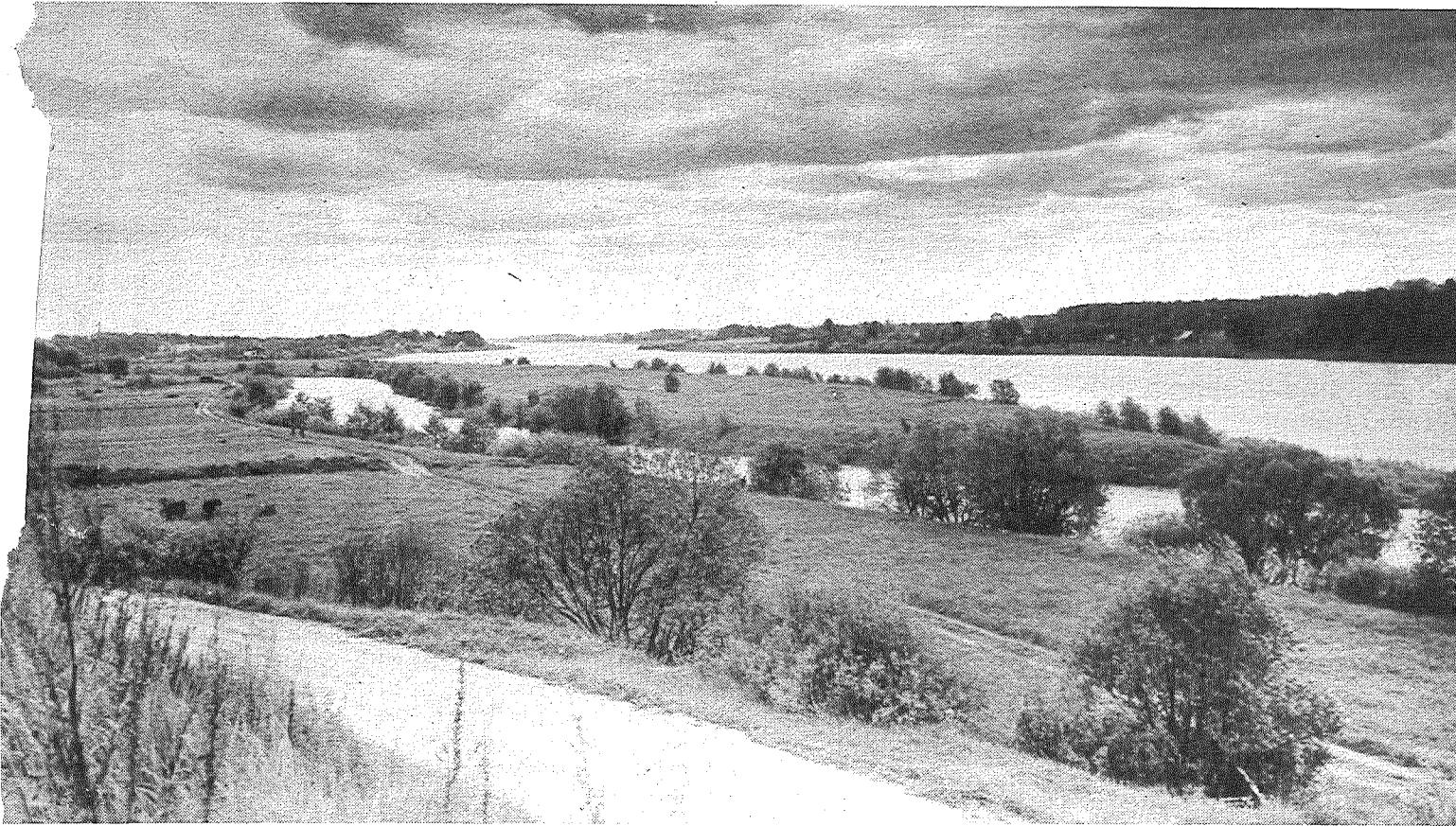
4) sk. Skujenieks. Latvieši, svešumā un citas tautas Latvijā. R., 1930., 121. lpp.

5) KR., 23., 121. lpp.

6) Blanks E. Dzimtenes Atbalss. 1917. g. 8. jūlijā.

7) Skalbe K. Mazās piezīmes. Rakstī. 4. Daugava. Stokholma, 1953., 9. l.

8) KR., 12., 223. lpp.

Te Dubna ar Daugavu tiekas...

J.Silicka foto

KUR PALIKA ŽĒLSIRDĪBAS DĀVANAS?

Tā redakcijai jautā lasītāji

Mazpilsētā dažadas valodas un nevalodas izplatās ātri. Tā arī šoreiz lasītāji safruktī zvanīja redakcijai un sfāstīja, ka rajonā pienākušas žēlsirdības dāvanas daudzērnu ģimenēm un maznodrošinātajiem cilvēkiem, bet tās izpērkot medicīnas darbinieki.

Teikšu atklāti - neticēju, ka žēlsirdības sūtījumu kāds ir pārvērst naudā, vēl vairāk tirgot. Lai noskaidrotu lietas ītību un izgaisinātu lasītāju labas, devos uz minēto tirdzniecības vietu - poliklīniku. Un ko es ieraudzīju? Ārstniecīkās fizkultūras kabinets uz brīdi bija kļuvis par tirgotavu.

Mani interesēja tirdzniecības likumīgā puse, tāpēc lūdzu komisijas priekšsēdētāju J. Brīgi parādīt rīkojumu, kurš atļauj žēlsirdības sūtījumu nocenot un pārdot. Un - kam ir juridiskas un morālas tiesības šīs preces iegādāties? Dokuments, pamatojoties uz kuru sārkots šīs tirdziņš, patiešām ir. Republikas Ministru Padome ar 1990.gada 7.septembra lēmumu noteikusi, ka pieciešamības gadījumā, neviel vērā objektīvos apstākļus, žēlsirdības sūtījumus var saņemt gan par velti, gan arī realizēt par maksu (ar speciāli izveidotu tirdzniecības punktu starpniecību), iegūtos līdzekļus izmantojot sociālajām un citām vajadzībām.

Man parādīja arī rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas priekšsēdētāja I. Sniķera rākslīfu rīkojumu Nr. 158, kas sākums, lai precīzi uzskaitītu no sārkāna Krusta saņemto un to pārdotu. Rīkojumā ir noteikt izveidot speciālu komisiju, noteiktas tiesības iegādāties preces triju un četriju gājiņiem - pēc sociālās izmaksas nodalas iesniegšanas rākslīfem, Aglonas, īvānu sanitārēm un māsām - pēc

arī biedrības apstiprināta sakasta. Rīkojumā ir arī šāds punkts: „Uzdot rajona patēriņtājiem biedrību savienībai preču realizāciju veikt caur komisijas veikalam. Nenot vērā medicīnas darbinieku nepietiekamo maferiālo nodrošinātību un pietīcīgās algas, preces nolēmuši iztirgot kā savā kolektīvā, lai tā viņiem būtu maza dāvana profesijas svētkos. Izveidojuši komisiju, saņāsmē piedalījies rajona izpildkomitejas pārstāvis, un vienojušies, ka preces realizēties šādā veida, bet iegūtos līdzekļus pārskaitīt republikas Sarkanajam Krustumam. Preces iedalītas arī Līvāniem un Aglonai.

Runāju ar komisijas priekšsēdētāju J. Brīgi, rajona Žēlsirdības kustības priekšsēdētāju M. Veitu, Sarkanā Krusta biedrības rajona nodaļas priekšsēdētāju A. Vasiljevu. Lūk, viņu viedokli.

J. Brīgis: „Mēs centāmies, lai šī lieta vienreiz būtu godīga. Likums preces pārdot atļauj. Tas nav pirmsākums mūsu rajonam. Diemžēl iepriekšējie (par velti) tika sadalīti tā, ka visi gali ūdeni. Faktiski trīs četri cilvēki tos izpakoja, un tā patiešām bija, ka slimnīcas vienā otrā nodaļā dzēra kafiju un ēda importa konfektes. Lai beidzot būtu kārtība, ar ārsti Veitu šoreiz sacēlām trausmi. Izveidojām komisiju. Tā novērtēja saņemtās preces (protams, par minimālām cenām, jo vairums preču ir jau lietotas). Visādā gadījumā saņemtās preces šoreiz tika pārdošoti, bija noteikts, ko katrs drīkst iegādāties. Mūsu komisijā bija godīgi un principiāli cilvēki.

Kāpēc preces izpārdevām medicīnas darbiniekiem? Tā nobalsoja. Es uzskatu, ka labātā, ja tās vispār nepārdošoti, lai kastes neizpakotu, bet tās saņemtu cilvēki, kuri tiešām izjūt materiālas grūtības. Un tad lai katrs pats izlej, ko viņš ar dāvinājumu darīs. Ka šādos

gadījumos bez klūdām neiztikt, - tas ir skaidrs. Arī visi nekad nebūs apmierināti. Būs cilvēki, pie tam materiāli labāk nodrošinātie, kuri cīņīs dabūt sev vairāk... Diemžēl bija arī viena otrs izskaidrošanās, jo stingri sekojām, lai cilvēks pērk to, kas vajadzīgs paša ģimenei, nevis draugu apdāvīnāšanai”.

M. Veita: „Sobrīd nabagu nav. Ir dzērāju ģimenes, un sūtījumu mēs drīkstējām izpārdot, lai šādā veidā savāktu līdzekļus Sarkanajam Krustumam, kurš maksā algu māsiņām, kas apkalpo slimniekus mājas. Es cīnījos par to, lai tiktu izveidota kārtīga inventarizācijas komisija. Mēs rajonā atvēram Žēlsirdības kontu. Vai tajā kāds ir pārskaitījis kaut rubli? Bet no preču pārdošanas ieņemām lielu naudas summu. Ka tās nospirkta medicīnas darbinieki, tad te nekāda pārkāpuma nav. Tāds rastos, ja nebūtu komisijas. Ar rajona izpildkomiteju vienojāmies, ka rīkojuma otro punktu par preču pārdošanu daudzērnu ģimenēm šoreiz varam neņemt vērā. Protams, man nav pieņemams, ka tādā veidā „jāpelna” alga žēlsirdības māsiņām. Bet ko citu darīt? Pielikšu visus spēkus, lai tamlīdzīgs sūtījums rajonā vairs nepienāktu, jo, uzsvēru to vēlreiz, nabagu nav, bet ir cilvēki, kuri dzer un tāpēc nespēj nodrošināt savas ģimenes”.

A. Vasiljeva savukārt sacīja, ka vairums kastu pienākušas atvēras jau no Rīgas, un viņa esot informēta, ka šādus sūtījumus drīkst nocenot un pārdošoti, protams - par minimālu maksu. Republikas Sarkanajam Krustumam šogad jāpārskaitot 14 tūkstoši rubli. Kur tos nemēt? Jā, psihiatrs esot lūdzis preces dažiem saņemtām slimniekiem, un viņi tās saņems par velti.

Lūk, tādu informāciju man izdevās iegūt, un to daru zināmu gan tiem lasītājiem, kuri griezās pēc izskaidrojuma redakcijā, gan pārējiem, kuri „kaut ko ir dzirdējuši” par žēlsirdības dāvanu izfirošanu.

Aina Ilijina

Raibais kaleidoskops

RINDAS - PĒC ŪDENIS

Omskā par deficitu kļuviši arī atspirdzinošie dzērieni. Šajā sakarībā apskaužamu atjautību parādījuši vietējie tirdzniecības darbinieki. Viņi sākuši pārdomat atdzesētu vārītu ūdeni, nemot par glāzi divas kapeikas. Arī pēc šī dzēriena jau veidojas rindas...

SĀPIĢI, BET KO DARĪSI

Ne tikai morāli, bet arī sāpiģi bija šķiries no pagātnes ideāliem kādam Čeļabinskās kosmētiskā centra pacientam. Samaksājis ievērojamu naudas summu, viņš izķīrās par neparastu operāciju - likvidēt uz krūtim Ļeņina un Staļina portretu tetovējumus. Tas kļuva iespējams, kad centrs iegādājās Rietumvācijā ražotu unikālu aparātu.

ĻEŅINA VIETĀ - BANDERA

Ternopole pēc Ļvovas un Ivano-frankovskas ir trešais apgabala centrs, kur parādījusies Stepana Banderas vārdā nosauktā iela. Agrāk tā bija Vladimira Ļeņina iela.

„Moskovskiye novosti”

«Baltica - 91» programma

OTRDIENA, 9.JŪLIJS

19.00 - Ieskaņu koncerti Nacionālajā teātrī, kamermūzikas zālē „Ave sol”, Dekoratīvi liefišķas mākslas muzejā, Rīgas Tehniskās universitātes studentu klubā, kultūras namā „Mazā ģilde”. Piedalās Latvijas, Lietuvas un Igaunijas folkloras kopas.

20.00 - Sadziedāšanās un sadancošanās Doma laukumā, Pils laukumā, pie Bastejkalna, pie Filharmonijas, pie Pēterbaznīcas.

TREŠDIENA, 10.JŪLIJS

20.00 - Festivāla atklāšana Latvijas Etnogrāfiskajā brīvdabas muzejā.

CETURTIDIEŅA, 11.JŪLIJS

11.00 - Festivāla viesu koncerti (iepriekš minētajās kultūras iestādēs).

18.00 - Festivāla dalībnieku gājiens: Senču iela - Brīvības iela - Vecrīga.

20.00 - Dīžkoncerts Nacionālajā teātrī.

20.00 - Festivāla koncerti (iepriekš minētajās vietās, izņemot Dekoratīvi liefišķas mākslas muzeju).

20.00 - Sadziedāšanās (iepriekš minētajās vietās).

21.30 - Festivāla dalībnieku sadancošanās Daugavmalā.

22.00 - Mazo kopu koncerts Dekoratīvi liefišķas mākslas muzejā.

PIEKTDIENA, 12.JŪLIJS

10.00 - Festivāla dalībnieku izbraukšana uz Latvijas novadiem: Balvu, Preiļu, Liepājas, Tukuma, Ventpils un Cēsu rajonem.

12.00 - Bērnu folkloras diena Vecrīgā. Somugru folkloras diena Turaidas muzejrezervārā.

14.00 - Latvijas novadu sasaukšanās Dainu kalnā.

15.00 - Gaujas lībiešu ekspozīcijas atklāšana Turaidas pilī.

16.00 - Festivāla viesu koncerts Dzesmu dārzā.

19.00 - Sadziedāšanās un sadancošanās Jāņkalnā.

19.00 - Festivāla koncerti (iepriekš minētajās vietās).

SESTDIENA, 13.JŪLIJS

Festivāla dalībnieku koncerti Latvijas novados

12.00 - Amatu diena Latvijas Etnogrāfiskajā brīvdabas muzejā.

19.00 - Festivāla koncerti Dekoratīvi liefišķas mākslas muzejā un kultūras namā „Mazā ģilde”.

SVĒTDIENA, 14.JŪLIJS

18.00 - Festivāla noslēgums Mežaparka Lielajā estrādē.

Saindejūšies 6 cilvēki

Sanitāri epidemioloģiskajā stacijā Preiļos 19.jūnijā nepārtrauktī zvanīja tālrūpi - iedzīvotāji zinojā, ka saindejūšies ar koperatīvās kafejnīcas „Madara” saldējumu. Pienāca arī zināja no rajona centrālās slimnīcas uzņemšanas nodalas - medicīnisko palīdzību lūguši 6 prelieši.

Patlaban, kamēr nebūs noskaidrots saindejūšanās iemesls, saldējuma pārdošana kooperatīvajā kafejnīcā „Madara” aizliegtā.

A.Veldre

Kinoteātra „Ezerzeme“ repertuārs jūlijam

„Krasta bangās“ (Sverdlovska st.).
 4.jūlijā - „Rošforas meitenes“. 1. un 2. sērija (Francija).
 6.jūlijā - „Brunču mednieks“ ("Odeons").
 8.jūlijā - „Sasniedzot neiespējamo“ (Anglija).
 9.jūlijā - „Skaistā dzīve“ (Dienvidslāvija).
 10.jūlijā - „Lēdija Dzeina“. 1. un 2. sērija (Anglija).
 11. un 12.jūlijā - „Zvaigžņu kari“ (ASV).
 13.jūlijā - „Tu allaž manā sirdi“ (Rumānija).
 14. un 15.jūlijā - „Svešnieks“. 1. un 2. sērija (ASV).
 6.jūlijā - „Fannijs un Aleksandrs“. 1. un 2. sērija (Zviedrija, Francija, VFR).
 7.jūlijā - „Gada varonis“ (Polija).
 8.jūlijā - „Likums“. 1. un 2. sērija ("Mosfilm").
 19. un 20.jūlijā - „Melānija Rouza jeb augstās likmes“ (ASV).
 1.jūlijā - „Maskas“ (Francija).
 22.jūlijā - „Ko gribēšu, to milēšu“ (Sverdlovska st.).
 23. un 24.jūlijā - „Tumsas valdniece Elvīra“ (ASV).
 25.jūlijā - „Solis ūrp, solis turp“ . 1. un 2. sērija (Čehoslovākija).
 26. un 27.jūlijā - „Studentu brīvdienas“ (ASV).
 28.jūlijā - „Nebaides“ (Čehoslovākija).
 29.jūlijā - „Dzīve turpinās“ (Francija).
 30.jūlijā - „Sindbads un tīgera acs“ (ASV).
 15.-Dok, Bitovs.
 11.-18.45.jūlijā - multiplikācijas filmas.
 9.00.Vimbli.jūlijā - video mākslas filmas.
 Vēstis“ 2C bēdas pie Baltās jūras”.
 20.30.-"Divīncese".
 21.40.-Tatā
 3.00.-"Vēstīcī"
 Bpkāvība pē
 ilījs
 9.00 noteātra „Atpūta“
 repertuārs jūlijam
 45-Sportlo
 nā“ 10.00.
 11.00 izklaides „Mīlestības svētnīca“. 1. un 2. sērija (Indija).
 12.00 „Krasta bangās“ (Sverdlovska st.).
 13.-14.00 „Rošforas meitenes“. 1. un 2. sērija (Francija).
 15.-17.jūlijā - „Brunču mednieks“ ("Odeons").
 18.jūlijā - „Melānija Rouza jeb augstās likmes“ (ASV).
 19.jūlijā - „Sasniedzot neiespējamo“ (Anglija).
 20.jūlijā - „Skaistā dzīve“ (Dienvidslāvija).
 21.00.-13.jūlijā - „Trakie stacionāri“ (Francija).
 22.jūlijā - „Lēdija Dzeina“. 1. un 2. sērija (Anglija).
 23.jūlijā - „Iepazīšanās“. 1. un 2. sērija (Indija).
 24.jūlijā - 16. un 17.jūlijā - „Zvaigžņu kari“ (ASV).
 25.jūlijā - „Hon Gils Dons“ (KTDR).
 26.jūlijā - „Gada varonis“ (Polija).
 27.jūlijā - „Svešnieks“ (ASV).
 28.jūlijā - „Likums“. 1. un 2. sērija ("Mosfilm").
 29.jūlijā - „Studentu brīvdienas“ (ASV).
 30.jūlijā - „Maskas“ (Francija).
 31.jūlijā - „Sindbads un tīgera acs“ (ASV).

BĒRNU SEANSI

7.,14.,21. un 28.jūlijā - multiplikācijas filmas.
 5.,12.,19. un 26.jūlijā - video multiplikācijas filmas.
 3.jūlijā - „Ziemassvētku pasakas“.
 10.jūlijā - „Prieki un bēdas pie Baltās jūras“.
 17.jūlijā - „Pāvu princēse“.
 24.jūlijā - „Vilcēns“.
 31.jūlijā - „Musketieru satrīeošie piedzīvojumi“.

BĒRNU SEANSI

7.,14.,21. un 28.jūlijā - multiplikācijas filmas.
 5.,12.,19. un 26.jūlijā - video multiplikācijas filmas.
 3.jūlijā - „Ziemassvētku pasakas“.
 10.jūlijā - „Prieki un bēdas pie Baltās jūras“.
 17.jūlijā - „Pāvu princēse“.
 24.jūlijā - „Vilcēns“.
 31.jūlijā - „Musketieru satrīeošie piedzīvojumi“.

Tiem, kuri neskaitās lielo kino, bet pavada laiku pie videoekrāna, kinodirekcijas videonoma piedāvā austrāliešu melodrāmu 14 sērijās „Atgriešanās Ēdenē“.

Mūsu kinoreklāmu jūs varat lasīt tikai un vienīgi laikrakstā „Novadnieks“! Abonējet to!

VIŠĶU LAUKSAIMNIECĪBAS TEHNIKUMS

Izpina audzēķņu uzņemšanu 1991./92.m.g. šādās speci-tēs:
 Lauksaimniecības ražošanas tehnoloģija (ar specializāciju kopībā).
 auku mājas saimniece.
 mentus pieņem līdz 1.augustam.
 adrese: 228237, Daugavpils rajons, p.n. „Višķi-1“,
 ksaimniecības tehnikums.

5. līdz 7.jūlijam ūdensslēpošanas bāzē notiks

REPUBLICAS ČEMPIONĀTS.

Latvijas, Lietuvas, KPFSR un Preiļu sportisti.

ensību sākums plkst.11.00.

Brīvdienas Palmspringsā - tā ir saule, palmas, mīlas dēkas, prieki un pārpratumi!

S.Džofrijs, Š.Vilsone, T.Robinss režisora D.Froulija komēdijā „Studentu brīvdienas“ (ASV).

„LATEKR“ S.I.A. prezentē dēmonisko daiļavu Elvīru režisora Dž.Sinorelli komēdijā

„Tumsas valdniece Elvīra“ (ASV).

Elvīra ir dāma ar lieliskām krūfīm, jauku, tāču ekscentrisku raksturu un milzīgu vēlēšanos klūt par Lasvegasas zvaigzni.

Uz lielajiem kinoekrāniem pirmo reizi (pie mums, protams) pasaules slavenākā un ienākumu ziņā nepārspētā fantastiskā filma

„Zvaigžņu kari“ (ASV).

Režisors Dz.Lūkass.

Pirma un vienīgo reizi uz mūsu kinoekrāniem amerikānu fantastiskais kosmotrilleris

„Svešnieks“.

Brr... Ľoti šausmīgi! Kosmosa kuģi iekļūst Svešais, un apkalpes locekļi gluži kā Edgara Po briesmu stāstos viens pēc otrs pazūd... Bērniem pirms gulētiesanās „Svešo“ skatīties neiesakām.

Nakts dzīvi stripfīzbārā skatieties filmā

„Melānija Rouza jeb augstās likmes“ (ASV).

Galvenaja lomā S.Kirklande.

Pēc padsmītgadīgo (un ne tikai viņu) skafītāju lūguma atkārtoti uz mūsu ekrāniem vislielākā piedzīvojumu meklētāja aizraujošākā dēka pasaku filmā

„Sindbads un tīgera acs“ (ASV).

PREIĻU RAJONA CENTRĀLA SLIMNICA

dara zināmu rajona iedzi-votājiem, ka saskaņā ar 19. sasaikuma Preiļu rajona Tautas deputātu padomes 9.sesijas lēmumu ar šī gada 1.jūliju noteikta maksa par medicīnisko aprūpi šādos apmēros:

- par katru ārsta apmeklējumu medicīnas iestādēs lauku cilvēkam 1 rublis, pilsētniekam - 2 rubli;
- par slimnieka apmeklējumu mājās divkārša samaksu;
- par ārstēšanos stacio-nārā 2 rubli dienā;
- par ātrās pašidzības izsaukšanu 5 rubli.

Izzījas sniedz pa reģistratūru un veselības aizsardzības iestāžu uzņemšanas nodalū tāruņiem.

Administrācija

PĀRDOD govi. Zvanīt 32267.

PĀRDOD darba zirgu Preiļos, Brīvības ielā 27-1.

PĀRDOD grūsnu teli. Zvanīt 39553

MAINA divistabu dzīvokli ar ērībām. Rīgā pret lauku viensētu. Zvanīt: Aizkraukle 23014, Dzidrai.

IZĪRĒ māju 2 km no Līvāniem. PĀRDOD parketu. Zvanīt 41209.

PIEDĀVĀJU spēles „Bank System“ veidlapas. Tālrunis 23269.

Cik grūti šobrīd ticēt,
 Ka nevarēs vairs rit
 Tev labudienu sacīt
 Un mājās sagaidīt.

Ā.Elkste
 Izsakām dzīlu līdzjūtību Jānim Litauniekam, TĒVU smiltājā izvadot. Kirova kolhoza šoferu kolektīvs

Izdziest mūžs kā sveces liesma,
 Izdeg tā kā saules stars,
 Apklust tā kā laba dziesma,
 Kas vairs sirdi neaizskar.

(J.Sirbārdis)
 Izsakām dzīlu līdzjūtību Viktoram Vagalam, no TĒVA uz mūžu atvado-ties.

Izglītības nodajas kolektīvs

Dzīve tik strauji kā pavediens rit,
 Pēkšņi viens mirklis, un pazudis viss...

Izsakām līdzjūtību Ernestam Bē-ziņam sakārā ar MĀSAS nāvi.

Liepu ielas iedzīvotāji

Kapa smiltis apsegis jūsu tēvu,
 Ziediem, vainagiem to radi,
 draugi segs.

Tikai jūsu sirdis, bērnu mīlestībā Tēvs jums vienmēr dzīvs un mājās būs.

Ā.Elkste
 Dalām bēdu smagumu kopā ar Stanislavu Ģerīnu, TĒVU guldot kapu kalniņā.

Darba biedri

BEBRENES LAUKSAIMNIECĪBAS TEHNIKUMS

papildus uzņem audzēkņus veterinarfeldšera - lauksaimnieka specialitātē.

Mācības notiek latviešu un krievu valodā. Eksāmeni notiks 12.jūlijā dzimtajā valodā (sacerējums), 16.jūlijā matemātikā (rakstos).

Adrese: 228423, p.n. „Bebrene“, Daugavpils rajons,

Paleik tikai miglas svītra...

Sastingst aizdomāta doma,

Sastingst nedarīti darbi...

A.Grīglis

Izsakām dzīlu līdzjūtību piered- gajiem,GARKALNI VERONIKU smil- tainē izvadot.

Kopsaimniecības „Vanagi“

kolektīvs

Un atmiņas ziedēs ap tevi

Kā baltas ābeles...

Ā.Elkste

Izsakām dzīlu līdzjūtību Viktoram

Vagalam sakārā ar TĒVA nāvi.

Arod biedrības rajona komiteja.

Dzīmtās zemes dažas pēdas Tagad tāvas mājas, māt,
 Mūsu mīla, mūsu bēdas
 Nespēj tevi modināt.

Izsakām dzīlu līdzjūtību Aināram un Spodrīm Baloziem un viņu ģime- nēm sakārā ar MĀTES traģisko nāvi.

Līvānu milicijas iecirkņa darbinieki